

Les comarques de la costa, les pitjors en progrés social

Un estudi de la Fundació Catalunya Europa evidencia que el creixement quantitatiu a l'Empordà i la Selva no es tradueix en un creixement en qualitat

Els millors resultats, a la Garrotxa, al Pla de l'Estany i al Ripollès

Principals indicadors del progrés social a les comarques gironines										
Taxa d'escolarització als 17 anys (2015)										
Per comarques	Valors afeïts per sector econòmic (2014)									
Alt Empordà	71,4	Agrícoles								
Baix Empordà	74	Indústria								
Garrotxa	82	Construcció								
Gironès	75,5	Serveis								
Pla de l'Estany	88,8	Estat. - Serveis								
Ripollès	89,3	Alt Empordà								
Selva	76,5	Baix Empordà								
Catalunya	82,7	Gironès								
Font: IDECAT										
Increment població comarques gironines i saldos migratoris										
Població 2001										
Població 2011										
Increment 2001-2011										
Saldos migratoris 2001-2011										
Alt Empordà										
Baix Empordà										
Garrotxa										
Gironès										
Pla de l'Estany										
Ripollès										
Selva										
Girona										
Font: IDECAT										
Tipus d'habitatge per comarques										
Total										
Principals secundaris										
Buits										
Catalunya										
Alt Empordà										
Baix Empordà										
Garrotxa										
Gironès										
Pla de l'Estany										
Ripollès										
Selva										
Girona										
Catalunya										
Font: IDECAT										
Valor afegit brut per subsector econòmic (2014)										
Comerc										
Transport i Comunicacions										
Indústria i Construcció										
Act. Financera i Assurances										
Act. Immobiliàries i Administratives										
Administració Pública i Altres serveis										
Alt Empordà										
Baix Empordà										
Garrotxa										
Gironès										
Pla de l'Estany										
Ripollès										
Selva										
Catalunya										
Font: IDECAT										

Un estudi de la Fundació Catalunya Europa [http://www.catalunyaeuropa.net/] evidencia que el creixement productiu a les comarques gironines no es tradueix en un creixement de qualitat. Realitzat per Marc Tàtaret amb l'avaluació de l'economista Jordi Angusto, el treball Una anàlisi del progrés social a la demarcació de Girona ha examinat la demarcació gironina i les ciutats principals a través de dos indicadors que serveixen per calcular l'índex de progrés social regional europeu: l'habitatge i l'educació. Així, l'estudi assenyala que les comarques que presenten uns resultats, en aquests termes, inferiors a la mitjana catalana són l'Alt Empordà, el Baix Empordà i la Selva. “La costa ha crescut molt més si caiem en el miratge del PIB. Si, en canvi, ho fem en termes de progrés social, no. És la trampa del

Les comarques de la costa, les pitjors en progrés social Foto: Arxiu.

creixement, al meu parer, excessiu”, assenyala l'economista Jordi Angusto. Destaca, a més, que la tendència és invertida, ja que el progrés social puja amb el producte interior brut (PIB), i recorda els països nòrdics, on el creixement va lligat a millors serveis públics i també d'educació.

La desigualtat es percep en indicadors com ara la taxa d'escolarització als 17 anys a les comarques gironines, que de mitjana és d'un 76,4%, sis punts per sota de la mitjana de Catalunya (82,7%). Les taxes més baixes són a l'Alt Empordà (71,4%), el Baix Empordà (74%), el Gironès (75,5%) i la Selva (76,5%). Els autors de l'estudi assenyalen la importància del pes del sector turístic i la seva relació amb el mercat de treball com a determinants dels nivells d'escolarització. “Hi ha estudis que demostren que l'abandonament escolar prematur –el que es dona quan s'acaba l'educació obligatòria– està molt relacionat amb la generació de llocs de treball de baixa qualificació”, assenyala l'economista Angusto, que també recorda que el creixement, en aquestes comarques, s'ha registrat principalment pel turisme. En aquest sentit, la principal hipòtesi, segons els autors de l'estudi, és que les comarques que tinguin una gran dependència del sector serveis i de la construcció, i especialment en el sector de l'hoteleria, seran aquelles amb uns requisits formatius més baixos i, per tant, amb una taxa d'escolarització als 17 anys més baixa. Les comarques d'interior, en canvi, com ara el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Garrotxa, obtenen indicadors superiors a la mitjana catalana en el cas de l'educació. Angusto considera que ha estat un creixement excessiu, que ha provocat també una pressió demogràfica: “Hem forçat migració, perquè, si un vol créixer més ràpid que la seva taxa de natalitat, ha d'anar a buscar treballadors a fora; hem importat la immigració.”

Quant a l'habitatge, a la demarcació destaca la preeminència de les segones residències de gent d'arreu de Catalunya, i també d'habitatges buits. Així, menys del 60% dels habitatges a la demarcació de Girona són habitatges principals. A la Cerdanya, a l'Alt Empordà i al Baix Empordà, més d'un 40% dels habitatges són secundaris. En canvi, a la Garrotxa i al Pla de l'Estany, aquest percentatge és inferior. L'estudi assenyala que les

comarques i els municipis amb una alta població estacional, depenent del model turístic, requereixen una gran inversió pública per mantenir-la, que no té un retorn. En canvi, Jordi Angusto explica que en el model de turisme cultural sí que, des d'una perspectiva econòmica, la contribució neta és més alta. I posa l'exemple de Girona capital.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-03-2018 Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1350495-les-comarques-de-la-costa-les-pitjors-en-progres-social.html>